

„Štajerc“ izhaja vsaki teden, datiran z dnevom naslednje nedelje. Njegovina velja za Avstrijo: za celo leto 4 K 50 vin, za celo leto 5 kron, za mesec pa 6 kron; drugo inozemstvo se štuni naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne rev. seprodajajo po 6 v. Redništvo in upravitelstvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslojpe štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiese se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer. Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250 za 1/64 strani K 1— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 49. V Ptuj v nedeljo dne 7. decembra 1913. XIV. letnik.

Današnja številka „Štajerca“ ima 4 strani priloge; vsled tega obsega skupaj 12 strani.

Iz velikanske nevarnosti rešeni!

Tajne zveze zoper Avstro-Ogrsko razkrite.

Neprijetni so bili meseci balkanske krize, ko so stali naši vojaki ob mejah in stražili noč dan domovino. Nepotrebne so se zdele javnosti avstrijske odredbe, kajti vse je smatralo samo Srbije proti naši monarhiji za smešno prašilo črnogledcev. Meseci krize so minuli, narazervisti so prišli domov, balkanske zmešave gredo svojemu koncu nasproti. . . . V tem času, ko so se razburjeni živci že pomirili, odrišlo se je velikansko zaroto, ki je zahrbtna Rusija vstvarila balkanskimi državami zoper Avstro-Ogrsko, — odkrilo se je to zaroto v grozo gledamo nazaj na velikansko nevarnost, kateri je kakor s čudežem naša domovina ušla. . . .

Francoski list „Matin“ objavil je namreč te dni tajne pogodbe, ki sta jih sklenili pred balkansko vojno Bolgarija in Srbija. Dokazano je danes z nepobitnimi dokazi, da je zahrbtna Rusija vstvarila balkansko zvezo, da ta zveza ni bila toliko proti Turčiji, marveč večidel proti Avstriji naperjena, da se je Avstrijo natihoma od vseh strani obkolilo in jo hotelo raztrgati, kakor so ozneje Turčijo raztrgali. . . .

Kar so v zadnjih časih v diplomatskih krokih le šepetali, to se je zdaj izkazalo kot grozovna resnica. Ruski diplomati so vstvarili balkansko zvezo in ost te zveze bila je obrnjena proti Avstro-Ogrski. Dne 29. februarja 1912 se je v Sofiji podpisala med Bolgarijo in Srbijo aliančna pogodba. Podpisali so jo bolgarski kralj Ferdinand in srbski kralj Peter, bolgarski minister Gešov ter srbski minister Pašić. V tej pogodbi sta se omenjeni dve državi zavezali, da odeta druga drugo podpirali, akobi katera koli velevlast hotela to sli ono takrat turško pokrajino zasesti. Dne 19. junija 1912 sledila tej pogodbi še vojaška konvencija, ki sta jo sklenila v Varni generala Putnik ter Fičev. V tej konvenciji se je naravnost reklo: ako bi Rumunska Bolgarijo napadla, morala bi Srbija Rumunom takoj vojsko napovedati in z najmanj 100.000 vojakov Bol-

garom na pomoč priti; — ako bi pa Avstro-Ogrska Srbijo napadla, morala bi Bolgarija takoj naši monarhiji vojno napovedati in 200.000 mož za boj proti Avstriji Srbom na pomoč poslati. To obveznost je imela Bolgarija zlasti za slučaj, ako bi avstrijski vojaki marširali v sandžak Novibazar; ja celo za slučaj, da bi Srbija sama svoje vojaštvo v Sandžak vrgla in s tem spopad z Avstrijo povzročila, veljala je ta obveznost. Pa to še ni vse! Ta pogodba je bila v prvi vrsti proti Avstro-Ogrski naperjena. Šele v drugi vrsti prišla je vojna zoper Turčijo. Vojno s Turčijo se je smatralo za precej neverjetni dogodek in se jo je omenilo le v nekem tajnem dodatku k aliančni pogodbi. . . . Najhujše pa je to-le: V tej pogodbi ni bila Rusija samo razsodnik v slučaju prepira za plen; imela je izrecno pravico, da dopusti ali zabrani udarec zaveznikov proti Turčiji.

Vse to je, kakor vidimo, dokazano. Kaj sledi iz teh dejstev? Rusija je smatrala vmešavanje Avstrije v balkanske dogodke za somoumevno. Misli je, da bode Avstrija takoj nastopila, ako bodejo Srbi marširali v sandžak. Zato je Srbom zasigurila pomoč Bolgarov zoper Avstrijo. Rusija je torej dopustila vojno zoper Turčijo edino zaradi tega, da bi mobilizirala celi Balkan proti Avstriji. Torej je popolnoma jasno, da je Rusija kovala bojne načrte zoper Avstrijo. Pridobila je za te svoje zahrbtne načrte Srbijo, ki nam je vedno sovražna, pa tudi Bolgarijo, kateri je Avstrija vedno toliko dobrega storila.

Bržkone je tudi francoska vlada o tem hinavskem načrtu vedela. Pač pa ni vedela o njem ničesar Angleška, ki jo je Rusija na nečuvani način zlorabljala. Anglija se se je z vso vnmemo zavzemala za sklepanje mira po vojni, ki jo je pravzaprav Rusija povzročila. Napol barbarska Rusija se je na brezvestni način igrala z evropejskim mirom. Da se je ta mir vendar ohranil, grè zahvaliti nezmerni miroljubnosti presvitlega cesarja Franca Jožefa I., in pa zmernosti, treznosti avstrijske zunanje politike. Celo vrsto zanj in jam nastavila je Rusija naši domovini, — na eni strani je kazala hinavsko-prijazno lice, na drugi pa je čakala z mobilizirano svojo armado, da odmarširajo avstrijski vojaki v

sandžak. . . . Posrečilo pa se ni! Avstrija se ni zmenila za sandžak, ni napadla Srbe, ni uresničila zločinskih želj ruskega soseda. In tako je padla ruska zarota v vodo, — balkanska zveza se je razbila, — v potokih bratske krvi so pokopali Srbi in Bolgari slovansko zveznost, — Bolgarija je grozovito drago plačala svojo nepošteno zaupljivost do Rusije, — Avstrija pa stoji prejkotslej poštena, čista in mogočna v osrčju Evrope!

Razkrinkani so sovražniki Avstrije, — razkrinkani in osramočeni! Ruski poslanik Hartwig v Belgradu dejal je šele pred kratkim napram nekemu bolgarskemu pisatelju: „Razumeti morate, da potrebuje Rusija močno Srbijo. Za Turčijo pride avstrijsko vprašanje na vrsto. Srbija bode naše najboljše orožje. Vi Bolgari bodede dobili vašo Makedonijo tisti dan nazaj, na katerem si bode Srbija svojo Bosno in svojo Hercegovino nazaj vzela.“ — Tako je govoril ruski poslanik Hartwig! Pa zadnji dogodki so mu štrono zmešali. Azijatske želje Rusije so se razpršile ob avstrijski poštenosti, ki ni hotela iz balkanske vojne za-se nobenega dobička vzeti. Skupno z Nemčijo in Italijo ohranila je Avstrija vesoljni mir in ruske intrigue so se izjalovile. . . .

Osramočeni so pa zdaj tudi — slovenski voditelji. Navdušenje pijani napivali so balkanski zvezi, ki je bila v prvi vesti proti Avstriji naperjena. V slovanem deliriju so se bratili s Srbi, ki so bilo le slepo orožje v roki protiavstrijske ruske politike. Proti lastni avstrijski domovini so ruvali in hujskali slovenski voditelji, to pa v času, ko so se zbirali na avstrijskih mejah najhujši sovražniki, da bi monarhijo napadli in razbili. . . .

To so velike besede! A resnične so! In slovensko ljudstvo, ki ljubi avstrijsko domovino, se bode iz teh dogodkov mnogo priučilo!

Cenjeni somišljeniki!

Leto se bliža svojemu koncu in treba je svoje dolžnosti napram listu izpolniti.

„Štajerc“

je napram svojim odjemalcem gotovo v vsakem oziru izpolnil svojo dolžnost! Zato pa prosimo tudi cenjene naročnike, naj čim hitreje poravnajo zaostalo naročnino. Marsikdo dolžan je naročnino še za preteklo leto. Kakor pri vseh listih treba je pa tudi pri

KAJ JE PRALNA VESELICA?

To je tisti veseli dan, kadar se snaži perilo s Schichtovim milom, znamka "Jelen". Perilo postaja očitvidno čisto. V kratkem času, med prepevanjem in smchom, je izvršeno vse delo. V vsakem kosu Schichtovega mila je skrit palček, ki skrbi za to, da perici ni treba toliko drgati. Perilo ostane vsled tega dolgo časa kot novo in se ne raztrga tako hitro, kakor če se pere z navadnim milom, katerega pralna moč se mora nadomestiti s silnejšim obdelovanjem perila.

Naš koledar je izšel in stane 60 vinarjev, s poštnino 70 vinarjev.